

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XVI. Regulæ in hac nostra Theologia Morali sequendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

rator, ut, in controversia de fide Trinitatis cum hæreticis, producerentur sententiæ tantum eorum Patrum, qui in veteri, sive in priori Ecclesia floruerunt. Ac in tertia Oecumenica Synodo, quæ Ephesi celebrata est contra Nestorium, paucorum quorundam Patrum testimoniis, qui in proxima Ecclesia illustres extiterant, causa evicta fuit. Atque hanc rationem cunctas hæreses jugulandi sectata sunt cætera omnia Concilia Catholica. Vincen-
tius quoque Lyrinensis communit. 2. c. 2. ostendit, in Concilio Ephesino, totius Ecclesie Traditionem decem Patrum Orientis, & Occidentis testimonio comprobata fuisse, nec majorem testimonium numerum ad id desideratum fuisse.

108 Eandem rationem, sive regulam, sectati sunt Patres passim omnes. Hac enim ratione S. Hieronymus Helvidii jugulavit hæresim. S. Augustinus hæresim Donatistarum, Pelagianorumque. S. Leo Papa eadem ratione Eutycherem de hæresi convicit apud Leonem Augustum, sicut & Monothelitas Agatho. Idem adversus Græcorum errores Concilium præstitit Florentinum.

CAPUT XVI.

Regule in hac nostra Theologia Morali sequenda.

109 **R**ecapitulando itaque hæc tenus dicta, sive tot, & tam palpabilia argumenta, quibus tum autoritate, tum ratione, tum experientia demonstratum est, rationem purè humanam (antecedentem documenta Scripturæ, Ecclesie, Patrum) ob nimiam cæcitate & insufficientiam suam, atque in errores proclivitatem, idoneam non esse regulam, quæ nos dirigat in materia morum; statutum nobis est ipsam habere suspectam, nec Moralem nostram tam lubricæ committere regulæ, ne in nos quadret illud Augustini 32. contra Faustum 19. *Quò te committis anima misera, infirma, carnalibus nebulis involuta, quò te committis? Ei se committat, qui voluerit; desipiat cum ea, qui tot argumentis experientisque adduci noluerit, ut sapiat. Nobis statutum est,*

110 1°. Acquiescere monitis Spiritus sancti. Proleg. 2. c. 13. relatis.

111 2°. Insistere documentis & exemplis Sanctorum, veterumque Theologie Moralis Compilatorum, imò ipsius etiam Christi, Apostolorum, Conciliorum, summorum Pontificum, tum ibidem, tum Prolegom. 1. c. 7. productorum.

112 3°. Servare regulas christianæ humilitatis, simplicitatis, modestiæ ac prudentiæ, Prolegom. 2. c. 14. Regulas item sapientiæ, ibidem c. 17. recensitas.

113 4°. Moralem nostram depromere ex solis germanis fontibus illius, sive firmis, tutis ac propriis Theologie principis, de quibus Prolegom. 3. c. 9. utpote ex quibus solis sua mo-

rum dogmata deprompserunt Concilia, summi Pontifices, veteresque Patres omnes; quæque sola, tamquam propria Theologie principia Sixtus V. commendat in Bulla *Triumphantis Hierusalem*, dicens, *quòd hujus tam salutaris scientiæ cognitio & exercitatio ab uberissimis divinarum Litterarum, SS. Pontificum, SS. Patrum & Conciliorum fontibus dimanat.* Ex quibus etiam Patres ac Theologi novissimi Concilii Tridentini sententias suas derivare jussi sunt, ut vidimus Prolegom. 1. n. 58.

5°. Ab extremis opinionibus, tam scilicet rigidioribus, quàm laxioribus cavere. Ob rationes allatas Prolegom. 2. c. 18.

6°. Incerta ut certa non definire, in materiisque Catholicis inter Doctores adhuc hinc inde controversis, nullaque adhuc Ecclesie declaratione alterutram in partem determinatis, ab omni censura, nota, improprio adversæ partis abstinere. Ob dicta ibidem c. 9.

7°. A generalibus Dei præceptis, Scripturæque sententiis, ratione purè humanâ, nobis visâ, numquam excipere, tamque Scripturam, quàm SS. Patres, juxta regulas 14. supra memoratas, rotundè explicare, ut sapiunt, utque contextus & circumstantiæ sermonis exigunt.

8°. Ubicumque SS. Patres stabunt pro dogmate aliquo, jus divinum, seu naturale, seu positivum concernente; Recentiores verò, ob solam humanam rationem, sibi visam, stabunt ex adverso, Patrum autoritatem doctrinamque, præsertim inconcussa tutissimaque Augustini & Aquinatis dogmata, Recentiorum illorum opinionentis præferre, solosque illos Theologos audire, qui ex germanis Theologie Moralis fontibus supradictis doctrinam suam erunt; non verò Recentiores illos, vel Recentiorum græges, qui à regia Sanctorum Theologia recedunt. Neque enim talium multitudo conciliat ipsis autoritatem in Morali doctrina magni faciendam, cum Moralem doctrinam suam ex germanis legitimisque fontibus non deriverit, nec proinde ipsi, ea in materia, ad numerum solide eruditorum pertineant, meliusque sit nullos, quàm tales Theologos habere, ut ex Gersono Merbesius observat in Summâ Christiana p. 1. q. 15.

CAPUT XVII.

Rationes cur Moralis nostra potissimum depromatur ex S. Augustino & S. Thoma.

Tamet si Morales resolutiones nostras ex aliis quoque Patribus sumus deprompturi, potissimum tamen ex Augustino & Aquinate; neque enim dubitare possumus, tot inter errandi pericula, tutò fore Moralem doctrinam, si duorum illorum præclarissimorum Doctorum vestigiis insistat; cum nec securiores Duces (post sacros Scriptores) videatur habere posse, nec probatiores sequi Doctores.

Enimverò quod ad Augustinum attinet, 23 Summi Pontifices, Concilia 15, omnes